

זכרי הכפר

סנונית אחת - אינה מביאה את האביב
עץ אחד - אינו מביא את הפריחה
אהבה אחת – יש בכוחה.

יורם טהר-לב

גיליון מס 1873 * י' חשוון תשס"ד * 5 לדצמבר 2003
כפר-הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת²

אלון דוד הוניג (נכד ב. לוי)	7/12	עיינה יוגב (נכדה ארנברג)	11/12
אייבן לוין	8/12	ימית איילון	
ג'ואל שורט (טנא)		סיון שיינגזיכט	
עידית גלוק		ארז פרנק (נכד)	
שגיא כץ	9/12	אביטל נוימן	12/12
פרי פינק		איריס וולפין	
אנה מרקוסון (נכדה)		איתי בן-זאב	
נווה שלום כמרן (נכד ארנולד)		עמיר שחר (נכד סמברג)	
		יואל מרקוסון (נכד)	
אימרי סולומון	10/12	אפרים מעיין	13/12
איתי עדר (נכד)		מרים קנדל אלמן	
שי מרקוסון (נכד)		דני סמברג	
קאי שירה וולף (נכדה ארנולד)			

נזכור

יב' בכסלו תשכ"ב (20/11/61) גב' טמה פוטש
טז' בכסלו תשמ"ה (12/84) גב' ריינה וולפסדורף
יז' בכסלו תשמ"ו (30/11/85) גב' הרטה וינטר

פירורים בין טיפות של גשם

בזמן כתיבת מילים אלו אני מסתכלת דרך חלון ביתי, רוח קרירה נושבת ועננים אפורים מתחילים לקשט את השמיים הכחולים, ואולי, כמו שחזאים הבטיחו נזכה סוף-סוף לחורף, חורף, כמו שאנחנו אוהבים.

** אמנם הם כמעט בני שבועיים שלושה, אך יש להקה חדשה של אפרוחים בלולים שלנו שגדלים תחת עיניו הבוחנות והדואגות של דייב.

** השבוע אנחנו נפרדים מאיתן נמלי שממשיך בטיוליו סביב העולם. הוא בדרכו לברזיל דרך אנגליה, מברזיל הוא ממשיך לטייל בעוד כמה ארצות בדרום-אמריקה.

** גם רג'י וג'סון יוצאים השבוע להרפתקאת חייהם, הם חורשים את העולם בתשעה חודשים. משיחה קצרה עם רג'י הבנתי שלמרות קצת חששות לקראת מה שהם יעשו ויראו, הם נרגשים לקראת מה שעוד לפניהם. נאחל להם דרך צלחה ואל תשכחו לשלוח לנו גליות ממקומות נשכחים וקסומים.

** לכל דורשי שלומו של אבי אייבן, אז הוא מחלים בבית לאט לאט ובסבלנות וכל יום שעובר הוא מרגיש קצת יותר טוב. בהזדמנות זו אנחנו רוצים להודות לכל אלה שדואגים ושואלים, מצלצים ומבקרים. הרבה הרבה תודות מעומק לבנו. בעקבות המקרה הנ"ל הוחלט לתת את הכלב של בית יונתן למסירה. (למרות שלא בטוח שהכלב הזה התנגש באייבן).

** בלילה שבין שבת לראשון פרצו לנגריה ולקחו משם כל דבר אפשרי, פשוט חיסלו את המקום. המשטרה כמובן הגיעה ועל המסקנות שלה והממצאים עוד נשמע בהמשך....

** זהו החודש האחרון לשנה ונותרו 3 שבועות לחג החנוכה. אז הורים יקרים תתכוננו לחופש, מתנות, סופגניות, לביבות ועוד הרבה הפתעות.

זהו להפעם, קחו לכם טיפ קטן לחיים: לפי תורת פנג שואי או בעברית, תורת המיקום, (תורה סינית עתיקה שהתחלת לימוד בחודשים האחרונים), נקו חלונות לעיתים יותר קרובות וכל בוקר פיתחו וילנות וחלונות ואפשרו לאנרגיה החיובית לזרום פנימה לתוך הבית ותראו, העולם יתחיל לחייך אליכם מבחוץ פנימה.

נסו ותהנו, ואפילו אם לא תרגישו את האנרגיה החיובית לפחות תיהנו

מחלונות נקיים.

עד כאן להפעם, שבת-שלום, שבת של מנוחה וכיף.

בברכה,
ארי שטיינר ובני המשפחה.

מזל-טוב!

בת נולדה
לנרית וסטיב

נכדה לשאולה ודויד אלמן
נינה לסבתא רבתא נטע
לכל המשפחה המורחבת רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

מסיבת המתגייסים, המגויסים,

המשתחררים והמשוחררים

של המאה ה - 21

בהומור, במלל ובמוסיקה
תתקיים בליל שבת 5/12 בשעה 20:30
במועדון החברים
כולם מוזמנים (מכיתה י')
כיבוד מובטח!

מפה ומשם

(והכותרת המתאימה יותר : משם ולפה)

קראתי את כל הכתבות בסופשבוע האחרון: "כבר לא חברת ביטוח – הכל קרס". הדף הירוק.

והתיקי מצובה: "הכל מה שבנינו כאן במשך שישים שנה, נהרס". הקיבוץ. "מותו של קיבוץ – קיבוץ מצובה – סוף הדרך". ידיעות אחרונות.

קראתי והלב נשבר.

ואני שואלת: איפה כאן, בכל הסיפור העצוב הזה, איפה התנועה? איפה התק"ם?

איפה הם בר-גיל וטל שמככים בכל שבוע, בעיתונות הקיבוצית והפעם לא שומעים אותם.

איפה המרכז, או ההנהלה של התנועה? אם יש בכלל דבר כזה.

ועוד מחשבה: ישנם קיבוצים עשירים, אפילו עשירים מאוד במושגים שלנו, שבסוף השנה מצליחים להעניק לחבריהם בונסים רציניים.

אין לי טינה אליהם, הם עבדו קשה כל השנים (כמו גם חברי מצובה!!). והצליחו ליפול על מפעל רווחי ומשגשג וגם ידעו לנהל את העניינים בשכל.

ואני שוב שואלת: אין בתנועה הקיבוצית ערבות הדדית, עזרה הדדית? עוד זכור לי שלפני **הרבה** שנים כשמצבנו לא היה מזהיר במיוחד, אך סביר, נתבקשנו לתרום למשקים שהיו בצרות. ותרמנו.

אני כאן רוצה לצטט מ"ידיעות אחרונות" למרות שאני יודעת שהם מחפשים סקופים.

חבר מצובה אומר: "עשינו הרבה טעויות – לא ידענו עד כמה הקטסקרופה גדולה".

המראיין: "איך לא ידעתם? הרי אתם הבעלים של המפעל".

חבר: "כל המנהלים בשנים האחרונות, היו חיצוניים, לא תושבי הקיבוץ – והם לא שיתפו אותנו. לא היו לנו אנשי ניהול מתוך הקיבוץ. ההפרטה גרמה לכך שכל חבר דואג לעצמו, לעבוד ולפרנס את משפחתו הוא. לא היה לנו שום מושג על גודל הקטסקרופה".

NO COMMENT !

שבת שלום

יעל נמינוב (בדאגה).

סיפור אמיתי

ברצוני לספר לכם מקרה שקרה לי. אמנם זה יעניין בעיקר חברים מבוגרים, אך לא יזיק גם לחברים אחרים.

ביום שבת לפני שבוע הלכתי בשעה 08:00 לטיול היומי שלי. יש לציין שלפני כמה חודשים נפלתי בזמן הטיול הזה, אך זה היה באמצע השבוע ומיד הלכתי למרפאה לקבל טיפול רפואי. מאז למדתי שאני מוכרח להתרכז יותר בהליכה שלי כדי למנוע שוב בעיה כזו. מה לעשות? בשבת זו הייתי במצב רוח טוב, כל כך טוב ששכחתי להתרכז בהליכה... ונכון...שוב נפלתי.

הפעם גם הצלחתי לשבור את המשקפיים ולגרום לחתך בראש מעל העיניים בנוסף לעוד חלקי גוף שנפגעו.

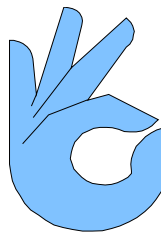
ובקיצור מכיוון שהיה יום שבת ולא הייתה מרפאה נאלצתי לחפש דרכים אחרות לקבל טיפול. קודם התקשרנו לאן, אך היא לא הייתה בבית. התקשרנו לטוטסי והיא הציעה להתקשר לשני מספרי טלפון של קופת חולים, אך שם לא קיבלנו תשובה שתוביל לבואו של רופא שיוכל לטפל בי.

פתאום שוש נזכרה "הרי הצטרפנו לתכנית קהילה תומכת"! התקשרנו למוקד שלהם ומיד קיבלנו תשובה שהם ידאגו לבואו של רופא לבדוק אותי. האמת היא שזה לקח יותר זמן ממה שהם הבטיחו אך זה נבע מבעיות טכניות (פקקים בכבישים). במשך הזמן שחיכינו לבואו של הרופא קיבלנו כמה שיחות טלפון מהמוקד. הם התעניינו במצבי ורצו לדעת אם יוכלו לעזור בינתיים. לבסוף הרופא הגיע, בדק אותי, טיפל בי, ענה לשאלות ונתן לי כמה עצות איך להמשיך בטיפול. כמו כן הוא כתב דו"ח עבור המרפאה שלנו.

מיד אחרי יציאתו של הרופא, שוב קיבלנו טלפון מהמוקד כדי לברר אם הכל בסדר לאחר ביקור הרופא. קיבלנו גם שיחות טלפון משני החברים אבי להב ויפה גורן, שהם "האב והאם" של התוכנית באזור. הם קיבלו מידע מהמוקד ודאגו לעמוד אתנו בקשר. מאד הערכנו לשמוע מהם.

בקיצור, הם ממש דאגו לי ונתנו לי הרגשה טובה מאד! היינו מאד שבעי רצון עם כל הטיפול שקיבלנו. כל הכבוד ל"קהילה תומכת".

גרשי אפשטיין

מזל-טוב!

בת נולדה
לאופיר ותרצה

נכדה לאורי שובל

לכל המשפחה המורחבת רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

מהמרכולית

לחברים שלום רב.

בשבת בצהרים המרכולית נפתחת בין 12.00 ל-12.30
לסטודנטים וחיילים שאינם בבית בשעות השרות הרגילות
- לכן יש רק קופה אחת.

אם באים לקוחות רבים, בבקשה- אתם מוזמנים,
אך תאזרו בסבלנות מרובה עד הגיעכם לקופה- שם הדסה תעשה
כמיטב יכולתה לתת לכם שירות וחיוך.

צוות המרכולית

לכל המעוניינים

בקרוב יפתח קורס לנהיגה מונעת

בכפר-הנשיא.

המעוניינים יפנו ליוסי מלינה בטלפון 4859,
ניתן גם להשאיר פתק בת"ד של משפ' מלינה.

